

N:o 8.

Af Herr Witt: angående afskaffande af prygelstraffet.

Det fanns en tid, då prygelstraffet var eller åtminstone ansågs vara nödvändigt för Kronans manskap. Denna tid är icke mer. Sedan man upphört att piska tjufvar och skälmar, fordrar den enklaste konsekvens, att detta straff upphör för hederligt folk. Jag känner personer bland kronans manskap, hvilka äga upphöjda tänkesätt, den varmaste fosterlandskärlek, den starkaste hederskänsla och en redlighet så stor, att de hvarje dag bedja Gud, det ingen med orätt förvärfvad penning måtte finnas i deras hydda. Är det rätt, att sådana personer skola kunna lagligen ådömas prygelstraff för disciplinära förseelser? Sedan man gifvit kronans manskap rösträtt vid riksdagsmannaval, hvilken äfven blifvit begagnad, så att exempelvis öfver trettio personer af detta folk nyligen utöfvat denna rätt vid riksdagsmannavalet i Carlskrona, är det i sanuning hög tid att afskaffa ett så vanhedrande straff. Prygelstraffet är icke allenast det mest vanhedrande, det är äfven det orimligaste och orättvisaste af alla straff; ty dess storlek bestämmes ej af domare utan af executor. Alla straff hafva den egenskap, att drabba den ene individen hårdare än den andre. Personer finnas, som med likgiltighet emottaga domen af till exempel åtta dagars arrest vid vatten och bröd, hvaremot andra anse äfven en obetydlig bestraffning såsom den rysligaste olycka. Åtta dagars arrest vid vatten och bröd är dock alltid samma straff, antingen det ådömes den ene eller andre individen. Men så är det icke med prygelstraffet, ty det kan finnas personer, hvilka äro så öfvade i konsten att gifva prygel, så att några få slag af deras hand äro värre, än ett mångdubbelt antal af en klen nybörjare. Man må ej komma med det vanliga inkastet, att tiden ej ännu är inne för prygelstraffets borttagande o. s. v. På fjorton års tid har detta straff ej användts inom timmermans- och handtverksstaten i Carlskrona, och jag, som sett detta folk från min barndom, som dagligen varit i deras sällskap, kan intyga, att de nu ingalunda äro sämre, utan bättre, än de voro, då prygel stod på dagordningen. Jag anhåller vördsamt,

att Kammaren måtte använda sitt inflytande för afskaffande af prygelstraffet och öfverlemnar nu denna motion till grundlagsenlig behandling.

G. C. Witt.